

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl v hlavním líčení konaném dne 3. července 2017 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Daniely Reifové a přísedících Jarmily Folprechtové a mjr. Jiřího Kubáta **t a k t o** :

Obžalovaní

1. O [REDACTED] I [REDACTED]

narozeného [REDACTED] na [REDACTED] státního občana [REDACTED] [REDACTED], trvale bytem [REDACTED] toho času ve vazbě [REDACTED]
[REDACTED]

2. V [REDACTED] N [REDACTED],

narozeného [REDACTED] ve [REDACTED] státního občana [REDACTED] [REDACTED] trvale bytem [REDACTED] zdržuje se na adrese [REDACTED]
[REDACTED]

j s o u v i n n i , ž e

- I. dne 28. srpna 2016 v blíže nezjištěné době mezi 3.00 a 6.24 hodinami v Praze 2, v Sadech Svatopluka Čecha, na lavičce v blízkosti fontány, využili spánku poškozené V [REDACTED] S [REDACTED] narozené [REDACTED] která v důsledku opilosti a únavy usnula, střídavě na ní provedli orální styk, při kterém byla poškozená ve spánku či v polospánku a aktivně se nemohla bránit, v době, kdy na ní obžalovaný I [REDACTED] prováděl orální styk, obžalovaný N [REDACTED] jí seděl na holeních a přes kraťasy a kalhotky jí strkal prsty do vagíny a na řitní otvor, poté jí obžalovaný O [REDACTED] I [REDACTED] stáhl

šortky a kalhotky, nalehl na ni tělem a snažil se na ní vykonat vaginální soulož, při tom obžalovaný N [redacted] šel za její hlavu a chytil jí za ruce, poškozená se v tu chvíli probudila, a když ucítila penis obžalovaného I [redacted] v rozkroku, začala se aktivně bránit křikem a kopáním, obžalovaný I [redacted] od svého jednání upustil, takže k dokonání vaginální soulože nedošlo, a poškozená v důsledku jednání obžalovaných utrpěla úzkostně depresivní poruchu s rysy posttraumatické stresové poruchy, kterou je třeba s ohledem na intenzitu potíží a délku omezení v obvyklém způsobu života kvalifikovat jako ublížení na zdraví ve smyslu tr. zákoníku,

t e d y : společným úmyslným jednáním donutili jiného k pohlavnímu styku tím, že zneužili jeho bezbrannosti a takový čin spáchali jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží.

č í m ž s p á c h a l i

1. O [redacted] I [redacted]

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odstavec 1 alinea druhá, odstavec 2 písm. a) trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

2. V [redacted] N [redacted]

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odstavce 1 alinea druhá, odstavce 2 písmene a) trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

a o d s u z u j í s e

1. O [redacted] I [redacted]

Podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) let**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **4 (čtyř) let**.

Podle § 80 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku se dále ukládá trest vyhoštění na dobu **4 (čtyř) let**.

2. V [redacted] N [redacted]

Podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **30 (třicet) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **40 (čtyřicet) měsíců**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou oba obžalovaní **společně a nerozdílně p o v i n n i zaplatit poškozené V [redacted] S [redacted] k rukám zmocněnce JUDr. Ing. Ondřeje Kubáta se sídlem Korunní 2569/8, 101 00 Praha 10, nemajetkovou újmu ve výši 30.000,- Kč.**

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená V [redacted] S [redacted] odkazuje se zbytkem svého nároku na nemajetkovou újmu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 226 písm. c) se obžalování:

1. [redacted] I [redacted],

nar. [redacted] na [redacted] [redacted] [redacted], trvale bytem [redacted]
[redacted] toho času ve vazbě [redacted]
[redacted]

2. V [redacted] N [redacted],

nar. [redacted] ve [redacted] [redacted] [redacted], [redacted] trvale bytem
[redacted] [redacted], zdržuje se na adrese [redacted]
[redacted],

z p r o š t ů j í
obžaloby Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2, č.j. [redacted]
ze dne 30. 11. 2016

pro skutek, že

- I. dne 28. srpna 2016 v blíže nezjištěné době mezi 3.00 a 6.24 hodinami v Praze 2, v Sadech Svatopluka Čecha, na lavičce v blízkosti fontány, využili opilosti poškozené V [redacted] S [redacted] narozené [redacted], která ležela na lavičce a v důsledku jejich násilného jednání se nemohla hýbat ani jinak reagovat, a vzali jí z kabelky, kterou měla položenou vedle sebe, červenou peněženku s trojúhelníkovým emblémem a nápisem Elsee, která obsahovala finanční hotovost ve výši 700 korun českých, občanský průkaz, kartu pojištěnce Všeobecné zdravotní pojišťovny, potvrzení o změně trvalého pobytu a kartu na městskou hromadnou dopravu Brno, vše na jméno poškozené, a podali ji ženě, která procházela kolem a nabídla jim ke koupi pervitin, na který sami neměli peníze, čímž měli spáchat přečin **krádeže** podle § 205 odstavce 1 písmene d) trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že skutek spáchali obžalování.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se poškozená V [redacted] S [redacted] nar. [redacted] s nárokem na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 sp. zn. 6 T 294/2016 ze dne 23.1.2017 byli obžalování O [redacted] I [redacted] a V [redacted] N [redacted] uznáni vinnými zvláště závažným zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku dílem dokonaneho, dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku. Oběma obžalovaným byl pak uložen trest odnětí svobody v trvání 3 let

s podmíněným odkladem na dobu 4 let. Obžalovanému [REDAKCE] navíc trest vyhoštění na dobu 4 let. Dále byli oba obžalovaní uznáni povinnými uhradit poškozené V [REDAKCE] S [REDAKCE] prostřednictvím jejího zmocněnce nemajetkovou újmu ve výši 30.000,- Kč. Se zbytkem nároku na náhradu škody byli odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních. Pokud jde o skutek pod bodem II. obžaloby kvalifikovaný jako přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku spáchaným ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, byli oba obžalovaní zproštěni obžaloby z tohoto skutku ve smyslu § 226 písm. c) tr. ř.

Proti tomuto rozsudku si podali jak obžalovaní, tak státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 odvolání. Napadený rozsudek byl zrušen usnesením Městského soudu v Praze sp. zn. 7 To 86/2017 ze dne 15.3.2017 a soudu I. stupně byla věc vrácena k novému projednání a rozhodnutí. Obvodnímu soudu byla vytknuta procesní pochybení, která měl soud napravit tím, že měl znovu vyslechnout obžalovaného N [REDAKCE] a případně odstranit rozporny mezi výpovědi obžalovaného u hlavního líčení a vazebního zasedání, dále měla být přečtena výpověď poškozené z přípravného řízení ve smyslu § 211 odst. 2 písm. b) tr. ř., neboť soud při hodnocení důkazů vycházel i z této výpovědi. Konečně měla být přibrána znalkyně z odvětví psychiatrie k posouzení posttraumatické stresové poruchy, kterou poškozená trpěla, zda dosahuje intenzity těžké újmy na zdraví dle § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku. V ostatních bodech se Městský soud v Praze ztotožnil s právními a skutkovými hodnoceními obvodního soudu s výhradou, že zločin znásilnění má být posouzen jako dokonáný trestný čin. Pokud jde o přečin krádeže, Městský soud v Praze se rovněž ztotožnil s názorem, že vina v tomto bodě nebyla obžalovaným prokázána.

Po provedeném dokazování v předchozím hlavním líčení i doplněném dokazování, v intencích pokynů Městského soudu v Praze, soud zjistil skutkový děj uvedený v bodě I. výrokové části rozhodnutí.

Obžalovaný O [REDAKCE] I [REDAKCE] v přípravném řízení nevyprávěl. Před soudem doznal, že mezi ním a poškozenou došlo k orálnímu sexu, který i trval jen několik sekund a poté, co poškozená řekla dost, obžalovaný I [REDAKCE] s dalšími aktivitami přestal. Jednou se políbili, žádný jiný způsob nátlaku na poškozenou nedělal, o klasický sex se nepokusil. Viděl, že se poškozená hladí a líbá s obžalovaným N [REDAKCE]. Veškeré sexuální aktivity byly dobrovolné bez nátlaku, poškozená se jim nebránila. O tom, že by měl poškozenou znásilnit, se dozvěděl až na policii.

Obžalovaný V [REDAKCE] N [REDAKCE] stejně jako obžalovaný I [REDAKCE] v přípravném řízení využil svého práva a k věci nevyprávěl. U hlavního líčení popsal shodně se spoluobžalovaný I [REDAKCE] průběh večera, připustil, že se s poškozenou intimně sblížili, líbali se a objímali, sahal jí na prso, dával jí prsty do přirození, žádný jiný sex mezi nimi neproběhl. Rovněž spoluobžalovaný I [REDAKCE] viděl pouze se s poškozenou V [REDAKCE] S [REDAKCE] líbat. Poté, co mu byla přečtena jeho výpověď z vazebního zasedání, uvedl, že tato výpověď je pravdivá, zde popsal, že se obžalovaný I [REDAKCE] pokusil o orální sex s poškozenou a nezdálo se, že by jí to bylo nepříjemné. Dále se obžalovaný I [REDAKCE] měl pokusit o klasický sex, což mu nevyšlo, proto toho zanechal. Obžalovaný N [REDAKCE] sice viděl, že se poškozená pohyby bránila, ale nijak nekřičela. Sám se dostal pouze k tomu, že jí hladil na přirození, ale když dala najevo, že se jí to nelíbí, tak přestal. Oba obžalovaní se shodli na tom, že poškozená z místa odešla proto, že se rozčílila, když nemohla najít svou peněženku.

Ve své doplňující výpovědi obžalovaný N [redacted] setrval na tom, že se o žádný orální sex s poškozenou sám nepokusil, pokusy byly pouze ze strany obžalovaného I [redacted] pokud jde o orální, tak o klasický sex.

Svědkyňě K [redacted] N [redacted] podrobně popsala jak průběh večera, kdy s kamarádkou V [redacted], se kterou přijely z Brna, šly k žižkovské věži, po prohlídce seděly venku v parku a pily koupený rum. Seznámily se se 4 [redacted] dva z nich se poté od nich odpojili, šli dokoupit alkohol a přešli do dalšího parku a pokračovali v zábavě. V průběhu večera se V [redacted] sblížila s obžalovaným N [redacted], který mluvil česky, líbala se s ním, druhý obžalovaný se je snažil osahávat, bylo jim to nepříjemné, a proto požádaly obžalovaného N [redacted], ať ho upozorní, ať toho nechá. Svědkyně se pak rozhodla jít domů a V [redacted] S [redacted] se rozhodla, že ještě zůstane. V 6 ráno jí svědkyně volala, že jí obžalovaní znásilnili, sebrali jí peněženku, brečela. Později řekla, že jí oba nutili k orálnímu sexu, drželi jí za ruce a za hlavu. Říkala, že byla unavená, usnula, a když se probudila, drželi jí a nemohla se hýbat. Po této události se nadále stýkají, svědkyně V [redacted] S [redacted] bere antidepressiva, zhubla, přestala pít, má noční můry a nemůže spát. Dle svědkyně N [redacted] jí tento zážitek dost poznamenal.

Poškozená V [redacted] S [redacted] byla vyslechnuta v přípravném řízení v rámci neodkladného úkonu v přítomnosti soudce, dále byla vyslechnuta u hlavního líčení, shodně uvedla, že se s kamarádkou bavily v parku u žižkovské věže, kde popíjely rum s colou, vypily asi litr z dvoulitrové flašky, seznámily se 4 [redacted] a v průběhu večera se dva odpojili a pokračovali v jiném parku v popíjení a v zábavě s oběma obžalovanými. Svědkyně připustila, že se jí obžalovaný N [redacted] líbil, líbala se s ním a objímala, starší obžalovaný se snažil osahávat kamarádku, které to bylo nepříjemné. Kamarádka se rozhodla odjet domů, dala jí proto peníze na taxi a k mužům se vrátila. Sedla si vedle obžalovaného N [redacted] a usnula. Když se probudila, měla penis staršího z mužů v puse, obžalovaný N [redacted] v tu chvíli seděl u jejích nohou, držel jí u kotníku nebo jí seděl na holeních, přitom jí prsty strkal do vagíny nebo na řitní otvor, dovnitř se nedostal. Byla opilá, unavená, stále usínala, v záblescích vnímala, že kolem chodí lidé, kdy jeden z nich nabízel obžalovaným cigaretu, další pervitin. Následně se probrala, zjistila, že na ní leží starší z obžalovaných, měla stažené kraťasy a kalhotky, cítila jeho penis mezi nohama, začala křičet, kopala, poškrábala se o keř, odstrčila ho. Uklidňovali jí, říkala, že celou dobu spala, nemohla najít peněženku, řvala, nadával jim, byla hysterická. Volala kamarádce a následně šla na policii. Předtím večer jí bylo fajn, s V [redacted] se chtěla bavit, nečekala od toho nic jiného. Přítel i rodina jí odpustili. Ze začátku nemohla vyjít mezi lidi, měla pocit, že se na ni každý dívá, nikam nechodí, je stále doma. Celou záležitost si vyčítá.

Svědce M [redacted] Š [redacted] byl vyslechnut v přípravném řízení a jeho výpověď byla se souhlasem stran přečtena. Uvedl, že kolem 5. ráno přišel do parku, sedl si na lavičku a ze vzdálenosti cca 15 – 20 metrů pozoroval obžalované a poškozenou. Oba měli střídavě souložit s poškozenou, která ležela jako mrtvá, svědek se domníval, že se jedná o nějakou [redacted] [redacted]. Nejprve souložil menší z nich, poté se vyměnil s tím vyšším, následně oba střídavě měli na poškozené provádět orální sex, ta se nijak nebránila. Nakonec se poškozená probrala, snažila se bránit, mezi ní a obžalovanými proběhla nějaká komunikace, něco hledala, pak se zvedla a odešla pryč.

Ve věci byla dále vyslechnuta znalkyně z oboru psychiatrie MUDr. Marta Holanová, která zpracovávala znalecký posudek dle pokynů Městského soudu v Praze, odvolala se plně na závěry svého posudku, kdy poškozené byla diagnostikována úzkostně depresivní porucha s rysy posttraumatické stresové poruchy, která vznikla v souvislosti s inkriminovanou událostí. Nejednalo se o zcela typickou posttraumatickou poruchu, což je závažné dlouhodobé onemocnění, které v podstatě postiženého ochromuje a brání mu vykonávat běžné denní činnosti. V tomto případě u poškozené nastaly potíže projevující se plačtivostí, depresivními náladami, poruchami spánku, kdy v prvních dnech poškozená zpracovávala tento traumatický zážitek sama, po poradě s přítelem navštívila krizové centrum, kde dostala kontakt na ošetřující ambulantní lékařku MUDr. Lovákovou, která po vyšetření v psychiatrické ambulanci poškozené nasadila antidepresiva [REDAKCE] takže po 14 dnech po návštěvě této lékařky nejzávažnější potíže odezněly. Diagnóza byla poškozené stanovena 12.9.2016, což odpovídá zkušenostem při diagnostice posttraumatické stresové poruchy. Požití alkoholu se nijak nepodílelo na vzniku současných duševních potíží poškozené, duševní porucha, resp. onemocnění vzniklo až po prožité inkriminované události.

Soud dále hodnotil listinné důkazy, zejména prvotní lékařskou zprávu poškozené, odborné vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví genetika, protokol o ohledání místa činu s plánkem a fotodokumentací a záznamy o dechových zkouškách na alkohol obžalovaných a poškozené. Soud ještě doplnil dokazování rejstříkem trestů poškozené.

Po zhodnocení všech shora uvedených důkazů soud dospěl ke shodným závěrům jako v předchozím rozhodnutí:

Obhajoba obžalovaných je samozřejmě vedena snahou vyhnout se trestnímu postihu. Oba sice připustili určité sexuální praktiky ve vztahu k poškozené ovšem za situace, kdy poškozená se tomuto intimnímu sblížení nebránila, a vše bylo na bázi dobrovolnosti. Tato obhajoba však byla vyvrácena jak výpovědí samotné poškozené, tak výpovědí svědkyně K [REDAKCE] N [REDAKCE], svědka Š [REDAKCE] a odborným vyjádření z odvětví genetiky. Z výpovědi poškozené i svědka Š [REDAKCE] bylo jednoznačně prokázáno, že v průběhu sexuálního zneužívání obžalovanými poškozená spala nebo se nebyla schopná bránit v důsledku silné opilosti. Pokud však jde o jednotlivé detaily aktu(ů), soud zde vycházel z varianty nejpříznivější pro oba obžalované, tedy ze zásady v pochybnostech ve prospěch, neboť poškozená si celou událost pamatovala pouze nepřesně, skládala ji z okamžiků, kdy se probírala z mrákot a přesněji dokázala popsat až část jednání obžalovaných po probuzení. Svědek Š [REDAKCE] pak celou událost popsal až příliš barvitě, tak že oba obžalovaní měli s poškozenou souložit klasickým způsobem, což pak neodpovídá odbornému vyjádření z oboru genetiky, kdy DNA obou obžalovaných bylo zjištěno pouze ve stěru kolem úst poškozené. Snahu o orální sex zmiňuje obžalovaný N [REDAKCE] pouze ve vztahu k obžalovanému I [REDAKCE] z této praktiky ho však usvědčuje svědek S [REDAKCE] i svědkyně K [REDAKCE] N [REDAKCE] které se poškozená bezprostředně po události svěřila. Jednotlivé detaily sexuálního zneužití poškozené však nejsou zásadní při rozhodnutí o spolupachatelství, jak bude uvedeno níže. Pokud jde o klasickou soulož, soud právě v tomto případě vycházel z varianty příznivější, že tato klasická soulož, o kterou se pokusil obžalovaný I [REDAKCE], dokonána nebyla. Na genitáliích obžalovaného I [REDAKCE] byla zjištěna DNA poškozené, sama poškozená o souloži nevyprávěla, pouze uvedla, že v okamžiku, kdy se probrala a cítila, že obžalovaný I [REDAKCE] o tuto soulož pokouší, neboť měla svlečené kalhotky a jeho penis mezi nohama, začala se bránit a on od svého dalšího jednání upustil.

Nutno uvést, že v daném případě se jedná o klasické spolupachatelství obžalovaných ve smyslu § 23 tr. zákoníku, kdy není nutné, aby každý se spolupachatelů naplnil všechny znaky skutkové podstaty zažalovaného trestného činu znásilnění. I když poškozená z počátku večera projevovala náklonnost vůči obžalovanému N [REDAKCE], líbala se s ním a objímala ho, v žádném případě nedala svolení k dalšímu intimnímu styku, zejména k orálnímu sexu či souloži. Oba obžalovaní ve společném úmyslu využili toho, že spala nebo resp. v důsledku silné opilosti se nebyla schopná bránit. Vzájemně se podporovali a pomáhali si, kdy jeden z nich prováděl nebo pokoušel se provádět styk s poškozenou, druhý jí seděl na nohách nebo jí držel za ruce. Jednali ve vzájemném souladu a jejich jednání směřovalo k vykonání zažalovaného trestného činu. Obžalovaní nemuseli použít fyzické síly za účelem překonání nebo zamezení vážně míněného odporu poškozené, neboť poškozená se nebránila, resp. se nemohla bránit, a proto byl znak násilí z rozhodnutí vypuštěn. O tom, že ve vztahu k poškozené nebylo použito hrubého násilí, svědčí i to, že na těle neměla žádné oděrky či modřiny, pouze škrábance od křoví, které vznikly ve chvíli, kdy se probrala a začala kopat nohama. Orální styk je třeba považovat za pohlavní styk provedený způsobem srovnatelný se souloží. Obžalovaní zneužili bezbrannosti poškozené, neboť byla v takovém stavu, ve kterém nebyla schopna projevit svou vůli, pokud jde o pohlavní styk, který s ní chtěli provést.

V příčinné souvislosti s tímto traumatickým zážitkem poškozená utrpěla úzkostně depresivní poruchu s rysy posttraumatické stresové poruchy, kterou s ohledem na délku nejzávažnějších obtíží a omezení v obvyklém způsobu života přesahující jeden týden nutno kvalifikovat jako ublížení na zdraví ve smyslu trestního zákoníku.

Tím, že oba obžalovaní donutili poškozenou k pohlavnímu styku zneužitím její bezbrannosti, takový čin spáchali pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, i když v případě soulože k dokonání trestného činu nedošlo, naplnili všechny znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu znásilnění podle §185 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byli uznáni tímto trestným činem vinnými.

Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním poměrům pachatelů a možnosti jejich nápravy. Pro obžalované svědčí to, že dosud nebyli soudně trestáni. Skutečnost, že jednali v opilosti, je v žádném případě nemůže vyvinut, na druhé straně tímto stavem je možno vysvětlit nevázanost jejich jednání a ztrátu sebekontroly. I když samozřejmě k celému aktu přispělo předchozí vstřícné jednání poškozené a její erotické sbližování s obžalovaným N [REDAKCE], ani tato skutečnost nesnižuje míru zavinění obžalovaných, neboť objektem trestného činu znásilnění je svobodné rozhodování o pohlavním životě muže či ženy a obžalovaní toto rozhodnutí poškozené neumožnili, neboť byla v takovém stavu, že nebyla schopna svou vůli vyjádřit. Určitým způsobem ve prospěch obžalovaných svědčí skutečnost, že jakmile poškozená projevila nesouhlas s pohlavním stykem, a začala se bránit, od svého jednání upustili. K tomu, že obžalovaní nedomýšleli, nepřipouštěli si závažnost svého jednání, svědčí i skutečnost, že jejich chování přihlíželo několik osob pohybujících v nočních hodinách předmětnými sady, aniž by vyjádřili jakýkoliv nesouhlas s počínáním obžalovaných.

Soud dospěl k závěru, že se u obžalovaných jednalo o ojedinělý, i když závažný exces z jinak řádného života, který se zřejmě nebude opakovat a že účelu trestu je v tomto případě možno ještě dosáhnout trestem nespojeným s odnětím svobody. Navíc má soud za to, že pro zachování určité proporcionality by postižení obžalovaných nepodmíněným trestem bylo

v tomto případě nepřiměřeně přísné, kdy navíc obžalovaný I [REDAKCE] je již téměř jeden rok stíhán vazebně. V této souvislosti je nutno poukázat na obdobný případ řešený u zdejšího soudu pod sp. zn. [REDAKCE] ve kterém Městský soud v Praze v rámci odvolání pod sp. zn. [REDAKCE] hodnotil jednání obžalovaného [REDAKCE] benevolentně a za obdobnou trestnou činnost v kombinaci s majetkovou trestnou činností byl obžalovanému uložen úhrnný podmíněný trest odnětí svobody v trvání dvou let s odkladem na zkušební dobu v trvání tři let.

Proto i v tomto případě soud dospěl k závěru, že trest odnětí svobody uložený obžalovanému I [REDAKCE] na samé horní hranici trestní sazby je možno ještě trest podmíněně odložit v trvání 3 let, je trestem dostatečným. Tomuto obžalovanému, který byl v celé věci aktivnější, byla pak stanovena přiměřená zkušební doba v trvání 4 let. Obžalovanému N [REDAKCE] byl trest s ohledem na jeho nižší aktivitu v celém jednání trest snížen na dobu 30 měsíců a podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 40 měsíců. Dle názoru soudu jsou zkušební doby u obou obžalovaných dostatečně dlouhé k tomu, aby obžalovaní prokázali, že trestní stíhání a výchovný trest byli pro ně dostatečným poučením.

Obžalovanému N [REDAKCE] nebylo možno uložit trest vyhoštění, neboť v České republice má pevné rodinné vazby, sociální i pracovní zázemí. Tak tomu nebylo v případě obžalovaného I [REDAKCE], který přišel do České republiky pouze na návštěvu, trvale se zdržuje [REDAKCE] a navíc mu byla prokázána vyšší míra zavinění než obžalovanému N [REDAKCE]. Vzhledem k tomu, že není v obecném zájmu, aby se osoby s obdobně násilnými projevy zdržovali na území České republiky, byl mu vedle podmíněného trestu uložen ještě trest vyhoštění na přiměřenou dobu 4 let.

Dle obžaloby se oba obžalovaní měli vedle trestného činu znásilnění dopustit ve stejnou dobu ještě přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, a to jednáním popsáním v bodu II. obžaloby. Oba obžalovaní popřeli, že by došlo k jednání, které je jim kladeno za vinu, obžalovaný N [REDAKCE] připustil, že poté, co se poškozená V [REDAKCE] S [REDAKCE] probrala, sháněla se po peněžence, kterou nenašla, obžalovaný I [REDAKCE] popsal, že peněženku v průběhu večera jednou viděl, když poškozená vytahovala mobil, následně dala peněženku zpátky do kabelky.

Poškozená v přípravném řízení celou situaci vylíčila tak, že v průběhu, když se na lavičce na chvíli probrala, zaregistrovala menší holku při těle, bílé pleti, bílým tričkem, se světlými vlasy do culíku, která nabízela obžalovaným pervitin. Pak vnímala, že zřejmě obžalovaný I [REDAKCE] dívce podával její peněženku, která byla v kabelce na zemi u její hlavy. Když z místa chtěla odejít, zjistila, že v kabelce peněženku nemá, chybělo jí 700,- Kč. U hlavního líčení potvrdila, že kamarádce dala 700,- Kč a 700,- Kč jí v peněžence zbylo. Ve chvíli, kdy se probírala, prošla kolem nějaká slečna a slyšela, že nabízí pervitin, viděla, že se jí kolem hlavy mihla červená peněženka, v tu chvíli jí nedošlo, že se jedná o její peněženku. Svědek Š [REDAKCE], který celou událost pozoroval, se o transakci s pervitinem nezmínil, i když se nejednalo o sekundový děj, který by mohl přehlédnout. U obžalovaných nebyly provedeny zkoušky na přítomnost drog v těle, peněženka byla nalezena v blízkém koši. S ohledem na průběh celého večera, opilost poškozené i skutečnosti, že místem, kde došlo k znásilnění poškozené, procházela v průběhu noci různá individua, kabelka ležela nestřežena pod lavičkou, poškozená sama nebyla schopna jednoznačně určit, kdo s její peněženkou manipuloval, navíc na peněžence nebylo zajištěno DNA ani jednoho z obžalovaných, nebylo

možno dojít k jednoznačnému závěru, že peníze z peněženky odcizili oba obžalovaní. Za této situace nezbylo, než v této části rozhodnout v pochybnostech ve prospěch, a obžalované zprostit v tom směru, že nebylo prokázáno, že skutek spáchali obžalovaní.

Soud se neztotožnil s názorem státní zástupkyně, se kterým přišla překvapivě až v závěrečné řeči, kdy vyslovila názor, že přečin krádeže by měl být posouzen jako jeden skutek s trestním činem znásilnění a v případě, kdy soud dospěje k závěru, že toto jednání obžalovaní nespáchali, měl by být z rozhodnutí vypuštěn. Soud nechce vést exkurz o teorii práva, o jednotě skutku jako hmotně právního pojmu, nicméně je nutno konstatovat, že za jeden skutek se považují všechny projevy vůle pachatele učiněné navenek, které jsou příčinou následků významného z hlediska trestního práva, pokud jsou zahrnuty zaviněním. V daném případě je evidentní, že i pokud by obžalovaní byli shledáni vinnými přečinem krádeže, nebyl jejich původní úmysl veden snahou okrást poškozenou, původní úmysl byl zaměřen na zneužití poškozené, byla ohrožena její lidská důstojnost v sexuální oblasti a až teprve následně mohli pachatelé dospět k nápadu, že využijí příležitosti a poškozené odcizí peněženku, což je zcela odlišné jednání s odlišným následkem. Soud uzavřel, že za dané situace je nutno tuto část skutkového děje posoudit jako samostatný skutek, kterého se obžalovaní měli dopustit ve vícečinném souběhu.

Poškozená V. S. se připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 50.000,- Kč a škody majetkové za odcizenou hotovost ve výši 700,- Kč. Nárok na nemajetkovou újmu odůvodnila tím, že bylo zasaženo do její integrity, je v péči psychiatra, následky mají dlouhodobý charakter, nelze vyloučit ani trvalé následky, došlo k vážnému snížení její důstojnosti a újmy nejintimnější oblasti její osobnosti, kdy sama tuto újmu prožívá jako závažnou. Poškozená doložila lékařskou zprávu, že je v péči psychiatrické ambulance MUDr. Lovákové, lékařka potvrdila u poškozené posttraumatickou stresovou poruchu, kdy stav pacientky dosud není zcela stabilizován, k týmž závěrům dospěla i znalkyně z oboru psychiatrie, která vypracovala znalecký posudek.

Soud má za prokázané, že u poškozené došlo k závažnému zásahu do její osobní integrity, poškozená se cítí ponížena a zneužitá, její trauma v určitých symptomech nadále přetrvává. Na druhé straně bylo nutno přihlídnout k tomu, že její osobní rodinné vztahy zůstaly nenarušeny, přítel jí neopustil, nadále žije v úplné rodině se svým dítětem, udržuje dobré vztahy i s matkou. Za této situace soud určil za přiměřené odškodnění za nemajetkovou újmu částku ve výši 30.000,- Kč, kterou uložil obžalovaným uhradit společně a nerozdílně k rukám zmocněnce poškozené, neboť poškozená požádala o utajení osobních údajů.

Se zbytkem nároku na nemajetkovou újmu byla poškozená odkázána ve smyslu § 229 odst. 2 tr. ř. na řízení ve věcech občanskoprávních.

Vzhledem k tomu, že v bodě II. obžaloby došlo ke zprošťujícímu výroku, pokud jde o nárok na náhradu škody, byla poškozená ve smyslu § 229 odst. 3 tr. ř. rovněž odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do **osmi** dnů od ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Podané odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemohou s úspěchem podat ty osoby, které se odvolání výslovně vzdaly.

Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, může rozsudek napadnout odvoláním pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

V Praze dne 3. července 2017

JUDr. Daniela Reifová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost: Kateřina Šimoňáková